

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 38895

гр. София, 31.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА
МИТОВА

като разгледа докладваното от НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА МИТОВА
Гражданско дело № 20231110108531 по описа за 2023 година

Производството по гр. д. № 8531/2023 г. е образувано по предявени от П. И. И. срещу „УИЗ ЕЪР УНГАРИЯ Црт.“ обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 177, ал. 1 КТ за сумата от 27 987,12 лв., представляваща неизплатено от ответника обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 155, ал. 5 КТ в размер на 28 дни, за който се твърди да се полага на ищеца за календарната 2016 г., и с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 7 470,97 лв., представляваща обезщетение за забава за периода от 01.07.2020 г. до 16.02.2023 г., както и установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК за правоотношение, а именно за прогласяване недействителността на клаузата на чл. 20 от трудовия договор между страните от 13.04.2010 г., в частта, в която е предвидено, че „основният платен годишен отпуск на служителя и допълнителният отпуск за работа при ненормирано работно време е 25 дни“.

В срока за отговор на исковата молба по чл. 131, ал. 1 ГПК е депозиран такъв от ответника, в който са наведени твърдения за наличие на образувано по-рано производство по гр.д. № 25104/2021 г. по описа на СРС, 144 състав, в който е предявен иск с правно основание чл. 74 КТ за прогласяване недействителността на клаузи от трудовия договор, сключен с ищеца по настоящото производство. Ответникът релевира довод, че производството по гр.д. № 25104/2021 г. по описа на СРС, 144 състав е преюдициално спрямо настоящото и поради това производството по гр. д. № 8531/2023 г. по описа на СРС, 56 състав подлежи на спиране.

По направеното искане за спиране ищецът е заявил становище, според което същото е основателно, като производството по настоящото дело следва да бъде спряно до приключване на производството по гр.д. № 25104/2021 г. по описа на СРС, 144 състав.

Като взе предвид изявленията на страните и материалите по делото, съдът намира, че искането на ответника за спиране на производството по делото на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК е основателно. Съображенията за това са следните:

За да е налице основаниято по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на производството по делото до приключване на производството, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора, следва предмет на обуславящото дело

да е правоотношение, чието съществуване или несъществуване, се явява предпоставка за съществуването на правоотношението, предмет на обусловеното дело.

В случая в настоящото производство се претендира като дължимо обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и обезщетение за забава, начислено върху същото. Съгласно чл. 17, ал. 1 НСОРЗ в brutното трудово възнаграждение за определяне на възнаграждението за платен годишен отпуск по чл. 177 или на обезщетенията по чл. 228 от Кодекса на труда се включват: 1. основната работна заплата за отработеното време; 2. възнаграждението над основната работна заплата, определено според прилаганите системи за заплащане на труда; 3. допълнителните трудови възнаграждения, определени с наредбата, с друг нормативен акт, с колективен или с индивидуален трудов договор или с вътрешен акт на работодателя, които имат постоянен характер; 4. допълнителното трудово възнаграждение при вътрешно заместване по чл. 259 от Кодекса на труда; 5. възнаграждението по реда на чл. 266, ал. 1 от Кодекса на труда; 6. възнаграждението, заплатено при престой или поради производствена необходимост, по чл. 267, ал. 1 и 3 от Кодекса на труда; 7. възнаграждението по реда на чл. 268, ал. 2 и 3 от Кодекса на труда.

Същевременно видно от служебно изискана справка по гр.д. № 25104/2021 г. е по описа на СРС, 144 състав производството по същото е образувано по предявени от ищеца П. И. И. срещу ответника „УИЗ ЕЪР УНГАРИЯ Црт.“ искове с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3 КТ, чл. 224 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както и с *инцидентен установителен иск по реда на чл. 212 ГПК с правно основание чл. 74 КТ* за прогласяване нищожност на клаузи от допълнителни споразумения от 10.04.2018 г., 19.07.2019 г. и 29.04.2020 г. към сключения между страните трудов договор от 13.04.2020 г., а именно: 1. „плащането за разстояние няма да бъде включено при изчисляване на каквото и да е възнаграждение, което следва да бъде заплатено на служителя по отношение на който и да е период, през който служителят не изпълнява полети“; 2. „плащането за кацане не се включва, когато се изчислява каквото и да е възнаграждение, което следва да се изплати на служителя във връзка с който и да е период, през който служителят не изпълнява полет“; 3. „Брутният размер на плащането за кацане е в размер на 20 евро на сектор. Ако в съответствие с приложимото законодателство дневни пари би следвало да бъдат платени по отношение на такова плащане за кацане, това плащане е включено в размера на плащане за кацане.“. Същите са оспорени като недействителни поради противоречие със закона, а именно – поради противоречие с разпоредбите на чл. 16, ал. 2 и чл. 17, ал. 1 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата. Съгласно писмо, изпратено до 56 състав в отговор на изискана справка, гр.д. № 25104/2021 г. по описа на СРС, 144 състав към момента не е приключило, като същото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 05.12.2023 г.

Настоящият състав намира, че действителността на оспорените клаузи има отношение към определяне на размера на brutното трудово възнаграждение, което пък е основа за изчисляване на обезщетението по чл. 177, ал. 1 КТ, претендирано в настоящото производство, респективно и по отношение на обезщетението за забава върху същото. Изходът на спора по отношение на оспорената недействителност на сочените клаузи е от значения за решаване на спорове във връзка с дължимостта на трудови възнаграждения и обезщетения.

Ето защо предявеният инцидентен установителен иск в производството по гр.д. № 25104/2021 г. по описа на СРС, 144 състав се явява преюдициален спрямо настоящия спор. Производството по гр.д. № 8531/2023 г. по описа на СРС, 56 състав, образувано във връзка с повдигнатия пред настоящия състав спор, се явява обусловено, поради което същото следва да бъде спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК до

приключване на производството по гр.д. № 25104/2021 г. е по описа на СРС, 144 състав с влязъл в сила съдебен акт.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по гр. д. № 8531/2023 г. по описа на СРС, 56 състав, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по гр.д. № 25104/2021 г. е по описа на СРС, 144 състав.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийски градски съд в 1 - седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____